

A Győri Ítéltábla
Gf.IV.20.009/2014/4. szám

A Győri Ítéltábla a Szoboszlai Ügyvédi Iroda által képviselt - **I.r.**, - **II.r.**, - a **III.r. felperesek**, a által képviselt **IV.r.**, valamint a Szoboszlai Ügyvédi Iroda által képviselt - **V.r.**, - és a **VI.r. felpereseknek** - a dr. Temesvári Zoltán Szabolcs ügyvéd által képviselt **I.r.**, és dr. Ocsák József ügyvéd által képviselt **II.r. alperesek** ellen vállalkozási díjtartozás megfizetése iránt indított perében, a Győri Törvényszék 2013. október 28. napján kelt G.20.553/2012/58. számú ítélet ellen az I.r. alperes által 64. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését részben és akként változtatja meg, hogy az I.r. alperes javára a IV.r. felperes által fizetendő I. fokú perköltség összegét 152.400,- (Egyszázötvenkettőezer-négyszáz) Ft-ra felemeli.

Kötelezi a IV.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 7.500,- (Hétezeröttszáz) Ft másodfokú perköltséget.

A fentieket meghaladó költségeiket a IV.r. felperes és az I.r. alperes maga köteles viselni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletébenben a IV.r. felperes kereseti követelését az I.r. alperes vonatkozásában elutasította. Kötelezte a IV.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000,-Ft +Áfa ügyvédi munkadíjban álló perköltséget. Rendelkezett arról, hogy a felek az ezt meghaladó költségeiket maguk viselik.

Az indokolásban rögzítette, hogy a bíróság az I-VI.r. felpereseknek a II.r. alperessel szemben előterjesztett kereseti követelését a 2013. szeptember 4. napján kelt, G.20.553/2012/55. számú részítéletével bírálta el, míg az I-III.r., és V-VI.r. felpereseknek az I.r. alperessel szembeni módosított keresete vonatkozásában a pert a G.20.553/2012/58. sorszámú jegyzőkönyvben foglalt végzésével megszüntette.

A törvényszék ítéletével a IV.r. felperesnek az I.r. alperessel szemben előterjesztett - túrésre kötelezésre irányuló - kereseti kérelmét a felperes kereshetőségi joga hiányában, mint alaptalant elutasította.

A IV.r. felperest terhelő rész-perköltséget - az I.r. alperes által becsatolt ügyvédi megbízási szerződés figyelembe vételével, de annak mérséklésével - állapította meg 50.000,-Ft+Áfa összegben.

A IV.r. felperessel szemben igényelt 155.000,-Ft+Áfa munkadíjat, valamint a 40.830,-Ft egyéb ügyvédi költséget eltúlzottnak találta, mert az nem áll arányban a meg nem határozható perértékkel, valamint a képviselő által kifejtett érdemi tevékenységgel. Ezért azt a 32/2003 (VIII.22.) IM.r. 2.§ (2) bekezdése alapján a munkadíjat mérsékelte.

Kifejtette, hogy ellentétes a periratokkal az I.r. alperes azon állítása, miszerint a perre okot nem adott, mert az I.r. alperes már a pert megelőzően vitatta a II.r. alperes által fizetendő vállalkozási díj jogosultjának személyét, továbbá a per során a felperesi követelések összecsúszásának jogosságát is. A döntéshozatalt nem az I.r. alperes eljárási cselekményei, hanem a felperes keresetösszege jogának hiánya tette lehetővé.

Az ítéletnek az ügyvédi munkadíj összegét megállapító rendelkezése ellen az I.r. alperes élt fellebbezéssel arra hivatkozással, hogy a jogi képviselő által a 2013. október 28. napján megtartott tárgyaláson becsatolt elszámolásához képest a törvényszék a megbízási díj és a készkiadások összegét eltúlzottnak tartva, annak összegét indokolatlanul jelentős arányban mérsékelte.

Az I.r. alperes részére járó perköltség megállapítását a fellebbezéshez csatolt elszámolásban foglaltak szerint kérte.

Kifejtette, hogy a törvényszék a perköltség megállapítása során figyelmen kívül hagyta, hogy a felperesek az eljárás során több alkalommal módosították az I.r. alperessel szemben támasztott követelésüket, így a jogi képviselőnek az eljárás során folyamatosan új védekezésre kellett felkészülnie.

A bíróság nem vette figyelembe az ügyvéd által a per során szerkesztett beadványok munkaigényességét, a felkészülés mértékét és azt sem, hogy a kitűzött tárgyalásokon az ügyvéd megjelent-e.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003 (VIII.22.) IM.r. 2. § (1) bekezdése szerint a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pereszes felet

a) a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint

b) a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.

(2) Az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

A Pp.79. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perköltség összegét a fél által előadott és a szükséghez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg. A fél javára az általa felszámítottnál több perköltséget megállapítani nem lehet. Ha a fél a költségeket nem

számította fel vagy nem igazolta, a bíróság a perköltséget a per egyéb adatai alapján hivatalból határozza meg.

Az ítéletábra rögzíti, hogy az I.r. alperes jogi képviselője a 2013. október 28. napján megtartott tárgyalás berekesztése előtt nyilatkozott a IV.r. felperessel szemben támasztott perköltség igényéről, melynek számítási alapjaként csatolta (58/A/2.) a megbízási keretszerződést, az eseti megbízást, valamint a díjelszámolást. Ügyvédi munkadíjként 155.000,-Ft + Áfa-t, továbbá 40.830,-Ft költséget kért megállapítani a IV.r. alperes terhére.

Az I.r. alperes fellebbezésében ugyanezen díjelszámolásban foglaltak alapján kérte a IV.r. alperes marasztalását.

A csatolt iratokból a keretmegállapodás feltételei igen, de a konkrét ügyre vonatkozó munkaidő ráfordítás, illetve a készkiadások I.r. alperes által is elfogadott mértéke nem állapítható meg.

A megbízási díj és költség jogosságának igazolásaként csatolt „díjelszámolás” aláírást és dátumot sem az I.r. alperes, sem a jogi képviselő részéről nem tartalmaz.

A keretmegállapodás hivatkozott pontjai nem utalnak arra sem, hogy az utazási időt és annak költségét milyen számítási mód alapján kívánták a felek meghatározni.

A készkiadásoknak (útiköltség 220.000,-Ft, egyéb költség 25.000,-Ft) az I.r. alperes részéről való, a 32/2003. (VIII.22.) IM.r. 2.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti megfizetése, illetve azoknak a megbízási keretszerződés 3.4. pontja szerinti kiszámítása sem nyert igazolást.

Ezért a megállapodás alapján nem állapíthatók meg a jogszerűen felszámítható költségek (a gépkocsihasználat km-re számított költsége, az egyéb költségek). E tételek vonatkozásában a megállapodás alapján díjfizetési kötelezettséget megállapítani nem lehetett.

Az ítéletábra a rendelkezésre álló periratok alapján vizsgálta azt, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított 50.000,-Ft +Áfa munkadíj arányban áll-e a per során ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységnek a IV.r.felperesre eső hányadával.

A kialakult bírói gyakorlat szerint a meg nem határozható perértékű ügyben, ha az ügyvéd a pert megelőző és a peren kívül végzett tevékenységét nem jelöli meg, vagy nem igazolja, vagy a felajánlott igazolás nem meggyőző, a bíróság az ügyvédi munkadíj megállapításánál a tevékenység elfogadható időigényét becsléssel vagy mérlegeléssel határozza meg.

Az ítéletábra ennek alapján megállapította, hogy a teljes pervitel során előterjesztett nyilatkozatok érdemi tartalma, és a tárgyalásokon kifejtett érdemi tevékenység alapján (6 tárgyaláson - 9 óra tárgyalási időtartam), valamint a per előkészítése és az eljárás során tett nyilatkozatok összeállításával (15 órai munkaráfordítás) összesen 24 óra időtartamú tevékenység felszámítása indokolt.

Ez a felek megállapodásában kikötött óradíj - 30.000,-Ft - figyelembe vételével 720.000,-Ft + Áfa ügyvédi munkadíj megállapítását alapozza meg.

Figyelemmel kellett azonban lenni arra, hogy ezen teljes pervitel során felmerült ügyvédi tevékenység az I-III. és V.-VI.r. felperesekre eső hányadának perköltség vonatkozását az

elsőfokú bíróság a G.20.553/2012/58. számú végzésében számolta el, és a munkaráfordítást az I.r. alperes ügyvédje az I-VI.r. felperesekre vonatkozóan együttesen fejtette ki, függetlenül azok érdemi tartalmától.

Ezért az ítélet tábla a IV.r. felperes vonatkozásában a fentebb megállapított munkadíj 1/6-részt tartotta megalapozottnak, függetlenül attól, hogy a jelen ügyben az elsőfokú bíróság ítélettel, míg a további felperesek tekintetében végzéssel határozott.

Mindezek alapján a munkadíj összegét 120.000,-Ft + Áfa összegben határozta meg, mely megfelel a 32/2003. IM rendelet 2. § (2) bekezdésében írtaknak.

A kifejtettetekre figyelemmel az ítélet tábla a Pp. 253. § (2) és (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

Az I.r. alperes fellebbezése hozzávetőleg 50 %-ban vezetett eredményre.

A Pp.81.§ (1) bekezdés alapján a IV.r. felperes köteles megfizetni az I.r. alperesnek a lerótt fellebbezési illeték felét. Ezt meghaladóan a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Győr, 2014. március 26. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: